

4.adventná – 20.12.2020 Výška Božej lásky

Milost' Pána Ježiša nech je s vami.

1 Jána 3:2 „Milovaní, teraz sme deťmi Božími a ešte nevyšlo najavo, čím budeme. Vieme, že keď vyjde najavo, Jemu budeme podobní, lebo Ho uvidíme takého, aký je“.

Výška je pre nás často symbolom toho, čo by sme chceli, ale nemôžeme dosiahnuť – máme vysoké ciele, ambície, vysoké myšlienky a pod. Hlavne, keď pozrieme do neba – zdá sa nám veľmi vysoko a keby sme sa ho chceli dotknúť, museli by sme konštatovať, že je nedosiahnuteľné. Dobré, že len to „pozemské“ alebo také je.

Božia láska je široká a je tu pre všetkých, je dlhá a smeruje do večnosti, je hlboká a vyznačuje sa pokorou a obetavosťou a dnes si povieme, že je aj vysoká.

To, že je Božia láska vysoká znamená, Jeho myšlienky prevyšujú tie naše. Nieкто raz povedal, že pochopiť Boha je ako keď sa **snažíte vliat' Stredozemné more do pohára.** Problémom je ten pohár a pritom nemusíme rozmýšľať či to more existuje. Chceme Pána Boha vtiesnať do nášho premýšľania, ale to možné nie je presne tak, ako nie je možné, aby sme Pána Boha pochopili. Taký obrovský výškový rozdiel je medzi tým, čo si myslíme my a čo si myslí Boh, že sa z nášho pohľadu nedá prekonať. A už vôbec nemôžeme dobre rozumieť tomu, čo robí Pán Boh a čo nerobí. Je to tiež akoby **chcel mravec pochopiť slona** – jednoducho to nejde. Príliš veľa času však vkladáme do toho, aby sme Pána Boha pochopili, aby sme Mu rozumeli, aby sme Ho dokázali vystihnúť či opísať. **Je to však márne strávený čas, pretože neprináša úžitok. Pán Boh je nášmu rozumu nedosiahnuteľný.**

Oveľa lepšie by bolo, keby **sme sa stíšili a načúvali Jeho myšlienkam**, keby sme čítali a cez Ducha svätého keby sme tomu slovu rozumeli, oveľa lepšie by bolo, keby sme dokázali prispôbiť svoje myslenie Božiemu a nie Božie nášmu. Boha nikto nikdy nepochopí, ale **môžeme Mu dovoliť, aby nám odhalil niečo zo svojich myšlienok a postojov, zo svojej lásky. Cez Bibliu a najmä cez Pána Ježiša Krista.**

To, že je Božia láska vysoká znamená, že Pán Boh nás pozýva pozrieť sa na Jeho slávu. Pán Boh je slávny a my sme hriešni, On je večný a my dočasní, On je majestátny a my sme slabí a takto by sme mohli pokračovať ďalej. Napriek tomu nám **výška Božej lásky dovoľuje nahliadnuť za oponu tohto rozdielu.** V SZ bol ten odstup medzi ľuďmi a Pánom Bohom obrovský. Keby nieкто videl Hospodina, musel by zomrieť, preto sa aj Mojžiš musel skryť do trhliny v skale a vidieť iba Boží chrbát, aby ho Božia sláva nezničila. Do svätyne svätých v chráme mohol vstúpiť len raz za rok veľkňaz, aj to tam bolo prítmie, aby ho Božia sláva neoslepila. **Vidieť Boha v celej Jeho sláve teda nebolo možné, preto sa Pán Boh zjavoval cez anjelov či zvláštne, prírodné úkazy. On sám pozval svoj ľud vidieť aspoň niečo z Jeho majestátu.**

Náš nebeský Otec nám však dal viac ako iba malú dierku, cez ktorú môžeme pozeráť na Jeho slávu. Poslal nám svojho Syna, ktorý povedal: „kto vidí mňa, vidí Otca“. Teda **v Kristovi je nám sláva Pánova bližšia, je nám na dosah.** Nielen že my môžeme vidieť Božiu slávu a majestát v osobe Pána Ježiša a v Jeho skutkoch. Ale my tej slávy môžeme byť účastní, ako sme to aj čítali: vieme, že Pánovi budeme raz podobní a uvidíme Ho takého, akí sme. Nielen že **On sa priblížil k nám, keď sa stal človekom, ale my sa priblížime k Nemu, keď vstúpime do Jeho slávy večného života.**

Výška Božej lásky nám dáva nádej. Tak veľmi potrebnú v tieto dni. **Vidíme totiž len tu na zem a na všetko, čo ju aj nás všetkých trápi, bolí, čo nás ohrozuje, znepokojuje. Vidíme len čierňavu a tmú choroby, zlých medziľudských vzťahov a smrti. Nádej potrebuje tento svet, pretože sa nachádza v hlbokkej kríze. Zrazu sa nám zdá nebo nedosiahnuteľné, pretože sme sa vzdialili od nášho Pána a Spasiteľa. Zdá sa nám, že Ho nezaujímame, že je vzdialený, že nám nerozumie. Ale v Ježišovi Kristovi, prichádzajúcom Pánovi, nám znovu a znovu znie uistenie, že Pán Boh je nám bližšie ako dokážeme vnímať, že nám rozumie, že nás neopúšťa, že sme pre Neho dôležití a že nám dáva nádej,** ktorá dokáže vidieť ďalej ako len po tmú našej pozemskej biedy.

V Pánovi Ježišovi nás nebeský Otec pozýva **uprieť zrak do výšky neba – a vidieť tam Jeho moc a požehnanie, ktoré sa rozdáva všetkým. Znamená to uprieť zrak do výšky neba – a vidieť tam budúcnosť večného života, ktorý sa ponúka všetkým.** V Pánovi Ježišovi môžeme získať nádej, ktorú potrebujeme v čase, keď nás oslabuje všetko, čo sa deje okolo nás a v nás. Tohtoročný advent a vianočné sviatky budú smutné, lebo sa nemôžeme stretnúť ako spoločenstvo cirkvi, ale zároveň nám nič z toho pozemského nemôže vziať tú nádej, že Pán Boh nás spojí na tomto svete svojím Svätým Duchom a raz v nebeskom kráľovstve svojou prítomnosťou.

Výška Božej lásky nám pripomína, že Bohu nemôžeme rozumieť, ale že On dokonalo rozumie nám. Že nemôžeme vidieť Jeho tvár bez Pána Ježiša, ale raz Ho uvidíme tvárou v tvár v Jeho kráľovstve. Výška Božej lásky nám pripomína, že nemáme strácať nádej, pretože v prichádzajúcom Pánovi nás čaká krásne miesto, vzdialené hriechu, zlobe a smrti, a to v kráľovstve nášho slávneho Pána. Ale nie len tam, už aj dnes je nám Pán Boh blízko, ako hovorí vo svojom slove: *„lebo takto vraví Vyvýšený a Vznešený, obyvateľ večnosti, ktorého meno je Svätý: Prebývam na výšinách a vo svätosti aj pri tom, kto je skúšaný a pokorný duchom“* (Iz 57). Amen.